

сядь; зварю обідати — та й сядь; знову попри-
їбрай у хаті — та й сядь; спряди поцинкі-
двоє — та й сядь...

І все сядь та й сядь — і ліку тим сіда-
ням нема. — А як узе все зробис, що я казав
— тоді обідати. Страва тобі хороса буде: ци-
зварис картоплі — юска твоя, раки — юска
твоя, яйця — юска твоя... А що з, хліба мало,
як три страви на обід? Де з білсе готують най-
мита?

18. ЛИТВИН.

Литвин бив ся з кимсь та потім і розказу-
вав:

— Він мене обухом, а я його лапцям,
лапцям!... Так що-ж би ви думали? мене по-
везли, як нана, а він побіг, як собака!

19. СПІВАЧКА.

— Та й погано-ж ти співаєш, дівко!

— Еге, погано! Хоч погано, та довго!
(Харьк.).

20 НАПУВАННЯ.

— Напував ти коня?

— Напував.

— А чом-же в його морда суха?

— А води не достав.

21 ВОЛИ ВИННІ.

Післала жінка чоловіка сметану продава-
ти. А він ласий був, роз'язав сметану та й хо-
тів їсти. Воли смикнули, а сметана й розли-
лась. То він тоді:

— От ти й думай через бісових волів: те-
пер ні до торгу, ні до жінки! (Кролев. п.).

22. ЇДЦІ.

— Ой, жінко, нездужаю! Як би ти ме-
ні зварила вареників... Та не звари сорок бо